

طبیعت عربی از خاوندان ایران به تمام بدنانش است. طبیعت متعلق به همه مردم است و نباید با خودخواهی خود آسبی به طبیعت برسانیم. طبیعت از سفرهای آفریده‌های خداست که هیچ وقت دین و لذت بردن از آن تکراری و خسته کننده نمی‌شود. بلکه هر روز به زیبایی‌های آن اضافه می‌شود، اما امروزه بسیاری از مردم با خودخواهی‌های خود آسب‌هایی زیادی به طبیعت می‌زنند. برای مثال برای گردش که به طبیعت می‌روند با آتش روشن کردن و خاموش نکردن آن آسب‌های فراوانی به آن منطقه می‌زنند و یا با شکار و شکار درختان و غیره. ممکن است با این کارها جان یک زنده‌جان دیگر که در آن منطقه زندگی می‌کند به خطر بیفتد. پس جای خدا را بپرستیم به طبیعت این هدیه زیبای خداوند باشیم.